Quelle: http://manuscripta.at/?ID=922
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ipa oratione: modice intelu
sis oculis: iudit undiq; ex u
cunis montib tam in finita
diuisi habit & diuise adtrioris
hominu multitudine in
feriore uallē descende: ut
uallis ipa capere ñ posset. Id
quid significauit ia omib
manifestu est. Hac g uir
dni uisione magnifice oso
latus. & exhortatus e & fr
suos. cōmonens eos de mia
dei numquā desperare:

Cvo uero ante instante
hyemem Gerhardus fr
eius cellerari domi aperit eu
duri quereret ad necessa
ria domi & frm multa de
ee. nec habere se unde ea
coemere. & urgente necessi
tate ia nulla recipet ubo
ru solationē. res aut in
promptu ñ eet que dare
tur: uir di quantu in tim
ad psentes angustias suffi
ce posse inquisiuit. Ille u
undecim libras respondit.

Tunc dimittens eu monem
effugit. Et paululu u redies
Gerhardus. mulierē quandā
de castellione foris ee & uelle
ei loq nuntiauit. Ad quā eu
egredetur: pcidñs ad pedes ei
eadē mulier duodecī librarū
bndictionē ei obtulit. eati
onu suffragia implēans u
ro suo piculose egrotanti.
Qua breuit allocut dimisit
a se. uade inquiens sanu inue
nies uiru tuu. Illa u abiens
i domu sua. sic audierat sic
inuenit. Abas uero solans
pusillanimitate cellerariī
suu. ad sustinendu dnm de
cetero redidit fiduciore. Nec
tamtu semel hoc ei contigisse
certu est. s; sepe cu huiuo
di necessitas instaret. repen
te unde ñ sperabatur: auxi
liu ei adno adfuisse. Et
qd uiri prudentes intelli
gentes manu dnu ee cu eo.
tenitudine mentis ei ade
ueniss paradysi nup egressi.